

1) Φυτόν βολβώδες Χίος. 2) Ὁ πρῶτος καρπὸς τῆς ἀνίας συκῆς Σίφν.

βορβακίδι τό, ἀμάρτ. βαρβακίδι Χίος.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βορβάκι καὶ τῆς παραγωγικῆς κατ. -ίδι.

Φυτόν τι μὲ μικροὺς βολβούς.

βορβᾶς ὁ, Πελοπν. Θηλ. βορβοῦ Πελοπν.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βορβός καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ᾶς.

Ὁ ἀσχολούμενος εἰς τοὺς βορβούς (ιδ. λ.), δηλ. τὴν συλλογὴν, πώλησιν κττ.

βορβάσταχο τό, Ἴων. (Κρήν.) Χίος.

Ἐκ τῶν οὐσ. βορβός καὶ στάχυ, παρ' ὃ καὶ ἀστάχυ.

Εἶδος φυτοῦ μὲ βολβώδη ρίζαν.

βορβέλλα ἡ, Πελοπν. (Γέρμ.) βερβέλλα Πελοπν. (Κίτ. Μάν.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βορβός καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -έλλα.

Φυτόν συγγενὲς πρὸς τὸν βορβόν, ὃ ιδ.

βορβί τό, Πελοπν. (Οἶν.) βορβί Πελοπν. (Κόκκιν.)

βρουβί Πελοπν. (Κόκκιν.) Πληθ. βορβιά Πελοπν. (Ἀνδροῦς. Κλουτσινοχ. Κορινθ. Τρίκκ.) κ. ἄ. βορβιά Πελοπν. (Κορινθ.) κ. ἄ. βρουβιά Πελοπν. (Κορινθ.)

Ἐκ τοῦ ἀρχ. οὐσ. βολβίον. Τοῦ πληθ. βορβιά καὶ βουρβιά ὡς ἐνικ. εὐχρηστεῖ τὸ βορβός, ὃ ιδ.

1) Τὸ φυτόν βορβός 2 α, ὃ ιδ., ἐνθ' ἄν. 2) Φυτόν παράσιτον τοῦ σίτου Πελοπν. (Οἶν.)

βορβίδι τό, ἀμάρτ. βορβίδ' Στερελλ. (Ἀράχ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βορβός καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ίδι. Πβ. καὶ ἀρχ. βολβίδιον = εἶδος μικροῦ θαλασσίου πολύποδος.

1) Βορβός 2 α, ὃ ιδ. 2) Ὁ ὀφθαλμὸς τοῦ ἀνθρώπου.

βορβιθιά ἡ, Ἄνδρ. βορβιθιά Κέως.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βόρβιθο καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ιά. Ὁ μεταπλάσμος κατὰ τὸ κοπριά.

Ἡ κόπρος τοῦ βοός ἐνθ' ἄν. Συνών. βοιθιά, βοιδοβουνιά, βοιδοκοπριά, βοιδόκοπρο, βοιδοχέσει, βόρβιθο, *βορβιθωνία, βουλιθιά, βούλιθο, βουνιά.

βορβιθίζω Ἄνδρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βορβιθιά ἢ βόρβιθο.

Ἐπαλείφω, ἐπιχρίω τι, οἷον ἁλώνι, ἄγγειον κττ., μὲ κόπρον βοός διαλελυμένην δι' ὕδατος: Βορβιθίζω μὲ βόρβιθο.

βόρβιθο τό, Ἄνδρ. βούρβιθο Καλαβρ. (Γαλλικ. Χωρίο Βουν. Χωρίο Ροχούδ.) βούρβιθο Καλαβρ. (Μπόβ.)

Ἐκ τοῦ μεταγν. οὐσ. βόλβιτον.

Βορβιθιά, ὃ ιδ.

* **βορβιθωνία** ἡ, βουρβουθωνία Καλαβρ. (Μπόβ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βόρβιθο καὶ τῆς μεταγν. καταλ. -ωνιά, περὶ ἧς ιδ. ΓΧατζιδ. ἐν Ἀθηνᾶ 28 (1916) Λεξικογρ. Ἀρχ. 14. Πβ. διὰ τὴν κατάλ. καὶ τὸ συνών. βουνιά.

Βορβιθιά, ὃ ιδ.

βορβιλίδι τό, Κέρκ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βορβός διὰ τοῦ διαμέσου τύπ. *βορβίλι.

Βλαστὸς ἐκφυόμενος ἀπὸ τὸν βολβὸν φυτοῦ. Συνών. βορβοβλάσταρο.

βορβοβλάσταρο τό, ἀμάρτ. βορβοβλάσταρο Πελοπν. (Παππούλ.) γρουβοβλάσταρο Πελοπν. (Λογγ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. βορβός καὶ βλαστάρι.

Βορβιλίδι, ὃ ιδ.

βορβογέλαδο τό, Πελοπν.

Ἐκ τῶν οὐσ. βορβός καὶ ἀγελάδι.

Ἀγέλας (τὸ α' συνθετ. ἄνευ ἰδιαιτέρας σημ.) Ἡ λ. ἐν λογοπ.: Ὁ μπάρεδας ὁ βορβᾶς πῆρε τὸ βορβοτοσέκουρο καὶ πάει 'ς τὸ βορβόλογγο νὰ κόψη βορβοπάλουκα νὰ φράξη τὸ βορβόκηπο νὰ μὴ μποῦν τὰ βορβογέλαδα καὶ φάν τὰ βορβολάχαρα.

βορβοκαλογραιά ἡ, Πελοπν. (Μάν.)

Ἐκ τῶν οὐσ. βορβός καὶ καλογραιά.

Φυτόν ὁμοιάζον μὲ βορβόν.

βορβοκάρν τό, Εὔβ. (Ὁξύλιθ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. βορβός καὶ κάρν.

Εἶδος ὑπογείου κονδύλου ἐδωδίμου.

βορβοκαρυά ἡ, Εὔβ. (Ὁξύλιθ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. βορβός καὶ καρυά.

Τὸ φυτόν τὸ παράγον τὸ βορβοκάρν.

βορβόκηπος ὁ, Πελοπν.

Ἐκ τῶν οὐσ. βορβός καὶ κῆπος.

Κῆπος βορβῶν. Ἡ λ. ἐν λογοπ., ὃ ιδ. ἐν λ. βορβογέλαδο.

βορβολάχανο τό, Πελοπν.

Ἐκ τῶν οὐσ. βορβός καὶ λάχανο.

Ἡ λ. ἄνευ ὠρισμένης σημ. ἐν λογοπ., ὃ ιδ. ἐν λ. βορβογέλαδο.

βορβολίθι τό, Πελοπν. (Μάν.)

Ἐκ τῶν οὐσ. βορβός καὶ λιθί.

1) Παραθαλάσσιος ἢ παραποτάμιος ψῆφος (ἢ σημ. διὰ τὸ στρογγύλον τοῦ σχήματος). 2) Μικρὸς καρπὸς φυτοῦ μὴ ἀναπτυχθεὶς ὥστε νὰ φθάσῃ εἰς τὸ κανονικὸν μέγεθος.

βορβόλογγος ὁ, Πελοπν.

Ἐκ τῶν οὐσ. βορβός καὶ λόγγος.

Δάσος, δρυμός, ἐν ᾧ φύονται βορβοί. Ἡ λ. ἐν λογοπ., ὃ ιδ. ἐν λ. βορβογέλαδο.

βορβολούλουδο τό, Ζάκ. Κέρκ.

Ἐκ τῶν οὐσ. βορβός καὶ λουλούδι.

Εἶδος ἀγρίου χόρτου ἐδωδίμου.

βορβομάτης ἐπίθ. ἀμάρτ. βορβονμάτ'ς Στερελλ. (Ἀράχ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. βορβός καὶ μάτι.

Ὁ ἔχων ὀφθαλμοὺς ὡς βολβούς, ἐξωθηκός.

βορβοουρά ἡ, ἀμάρτ. βορβονουρά Πελοπν. (Κυνουρ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. βορβός καὶ οὐρά, παρ' ὃ καὶ νουρά.

Τὸ στέλεχος τοῦ φυτοῦ βορβοῦ ἀπὸ τῆς ὑπογείου κεφαλῆς μέχρι τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς, ὅποθεν ἀρχίζει ἡ ἔκφυσις τῶν φύλλων.

βορβοπάλουκο τό, Πελοπν.

Ἐκ τῶν οὐσ. βορβός καὶ παλούκι.

Πάσσαλος (τὸ α' συνθετ. ἄνευ σημ. ἰδιαιτέρας). Ἡ λ. ἐν λογοπ., ὃ ιδ. ἐν λ. βορβογέλαδο.

